

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.94/2012/21. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év június 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **I.r. vádlott és társai** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. október 16. napján kihirdetett KB.II.57/2011/29. számú ítéletét **megváltoztatja.**

II.r, III.r. és IV. r. vádlottak cselekményét folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének (Btk. 348. § (1) bekezdés) minősíti, míg VII.r. vádlott katonai vétségének minősítéséből a folytatólagosságra utalást mellőzi.

A II.r., III.r., IV. r. és V.r. vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet I.r., II.r., III.r., IV. r., V.r., VII. r. és VIII.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. október 16. napján kihirdetett Kb.II.57/2011/29. számú ítéletével I.r. , V.r. és VII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségében, II.r., III.r. IV.r. és VIII.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében. Ezért I.r. vádlottat 80 napi tétel, napi tételenként 2.500,- forint, II:r. vádlottat 40 napi tétel napi tételenként 2.500,- forint, III.r. vádlottat 60 napi tétel, napi tételenként 2.500,- forint, IV.r. vádlottat 40 napi tétel, napi tételenként 2.500,- forint, V.r. vádlottat 60 napi tétel, napi tételenként 2.500,- forint, VII.r. vádlottat 60 napi tétel, napi tételenként 2.500,- forint, VIII.r. vádlottat 60 napi tétel, napi tételenként 2.500,- forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére azok szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A vádlottakat kötelezte 3.265,- forint bünygyi költség megfizetésére. Ellenben VI.r. vádlottal szemben a szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt indított büntetőeljárást megszüntette.

Az első fokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet a VI.r. vádlott tekintetében tudomásul vette, még a többi vádlottnál három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd a vádlottak terhére magasabb pénzbüntetés kiszabása érdekében, továbbá I. és VII.r. vádlottak vonatkozásában katonai mellékbüntetés alkalmazása érdekében fellebbezést jelentett be. Álláspontja szerint a vádlottakkal szemben megállapított pénzbüntetések napi tétele nem tükrözi a bűncselekmény tárgyi súlyát, továbbá I.r. vádlottnál, aki térfigyelő szolgálat parancsnoka, míg VII.r. vádlott tekintetében, aki ügyeletes tiszthelyettes volt, szükséges várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés. VI.r. és VII.r. vádlottak kivételével valamennyi vádlott fellebbezést jelentett be az ítélettel szemben. VI.r. és VII.r. vádlottak védőinek kivételével a védők is fellebbezést jelentettek be védenekik felmentése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1235/2012/1. számú átiratában az ügyész fellebbezését I.r. és VII.r. vádlottak tekintetében módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint az első fokú ítélet megalapozott, felülbírálatra alkalmas, azonban az első fokú bíróság részben tévesen minősítette a vádlottak cselekményeit. Véleménye szerint II-IV. vádlottak is a terhükre rótt bűncselekményt folytatólagosan valósították meg, illetve az első fokú bíróság tévedett, amikor VII.r. vádlott katonai vétségét folytatólagosnak értékelte, mivel ő csak egyetlen alkalommal nem tett eleget előírt kötelemeinek. Mivel a kiszabott büntetések nem felelnek meg az ítélet belső arányosságának, és I-V.r. vádlottak vonatkozásában nem tükrözik a folytatólagos elkövetésben megvalósuló valós tárgyi súlyt, ezért a kiszabott pénzbüntetés súlyosítását látta indokoltnak. Indítványozta ezért az első fokú ítélet megváltoztatását, II.r., III.r., IV.r. vádlott szolgálati bűncselekményének folytatólagosan elkövetett szolgálatban köteleességszegés vétségének történő minősítését, míg VII.r. terhére rótt bűncselekmény tekintetében a folytatólagosság mellőzését indítványozta. **az I.r., a II.r., a III.r., a IV.r., az V.r., a VII.r. és a VIII.r.** vádlottak tekintetében a pénzbüntetés mértékének napi tétel szám felemelésével történő súlyosítását, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A VIII.r. vádlott védője csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben védenke felmentésére irányuló fellebbezését fenntartva kifejtette, hogy álláspontja szerint az első fokú bíróság indokolási kötelezettségének védenke vonatkozásában maradéktalanul nem tett eleget, a bizonyítékok értékelése logikailag téves, ezért az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés d) pontja alapján megalapozatlan. Kifogásolta, hogy az első fokú bíróság nem foglalkozott 1.sz. tanú vallomásával, aki a tárgyaláson elmondta, hogy rálátása volt a VIII.r. vádlott tevékenységére, azonban nem észlelt olyat, hogy a szolgálat tagjai VIII.r. vádlottnak átszóltak volna abból a célból, hogy intézkedjen. Mivel az ítélet megalapozatlansága a vallomás alapján kiküszöbölhető, indítványozta eltérő tényállás megállapítását, és VIII.r. vádlott felmentését az ellene emelt vád alól.

A másodfokú nyilvános ülésen **az** I.r. vádlott védője fellebbezésének irányát pontosítva elsődlegesen védenke felmentését, másodlagosan az első fokú bíróság

ítéletének hatályon kívül helyezését, harmadlagosan pedig a kiszabott joghátrány enyhítését indítványozta. Felmentésre irányuló indítványát azzal indokolta, hogy álláspontja szerint a térfigyelő szolgálatot nem a rendőrökre vonatkozó szabályok, hanem megbízási szerződés alapján látták el az abba vezényelt rendőrök. Annak alátámasztásaként, hogy a térfigyelő szolgálat nem minősül ügyeleti szolgálatnak, hivatkozott a térfigyelő szolgálatot szabályzó megbízási szerződésre, mely szerint az függelmi viszonyokról nem rendelkezik és nem paralel a rendőrségi törvénnyel sem. Abból a tényből, hogy a térfigyelést rendőrök látták el, nem következik, hogy az vezényelt ügyeletesi szolgálatnak minősülne. Szintén ezt támasztja alá, hogy ezt követően nincs kötelező pihenőidő, a túl szolgálatra vonatkozó szabályok nem kerülnek alkalmazásra, a térfigyelő szolgálatot ellátók közhatalmi jogosítványokkal nem rendelkeznek. A reagáló erőt a szolgálatban lévő állománynak kell biztosítani. Véleménye szerint a rendőrkapitányság vezetőjének 10/2008. számú utasítása is, mely szerint csak intézkedés kezdeményezése, és nem annak végrehajtása tartozik feladataik körébe, az a következtetés vonható le, hogy az általuk ellátott térfigyelés nem szolgálati tevékenység, de legalábbis e feladatot ellátó rendőrök alappal gondolhatták, hogy nem ilyen szolgálatot látnak el.

Az ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó indítványát azzal indokolta, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok, különösen P.B. vallomása alapján megállapítható, hogy a vádlottak nem tudhattak arról, hogy a térfigyelő kamerák nincsenek megfelelően beállítva, így joggal gondolhatták azt, hogy riasztás esetén az automatikusan az adott helyre fókuszál, így az részükről további intézkedést nem igényel, ezért nem lehet ítéleti bizonyossággal terhükre róni, hogy nem intézkedtek a 21. kamera beállításával. Álláspontja szerint a kihallgatott tanúk vallomásából, illetve jelentéseiből az is megállapítható, hogy önmagában a riasztó rendszer működése nem alapozza meg annak feltételezését, hogy bűncselekmény történt, amit aznap a vádlottak észleltek tipikusan a téves riasztásra utaló jelzés volt. Erről a vádlottak szintén egyezően nyilatkoztak. Az első fokú bíróság ítéletének az előzőek figyelmen kívül hagyásából irányuló megalapozatlanságát azonban csak a megismételt eljárás során lehet kiküszöbölni. Álláspontja szerint összegzőként megállapítható, hogy az első fokú bíróság tévesen minősítette a védelem terhére rótt bűncselekményét, mivel az a jogszabályokat és a megbízási szerződést is figyelembe véve nem minősülhet ügyeleti szolgálatnak. Megállapítható továbbá, hogy az első fokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyoldalúan értékelte, és teljes mértékben a vádbeli tényállást állapította meg. Mindezek alapján elsődlegesen felmentés, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványát fenntartotta. Amennyiben a bíróság érvelésével nem értene egyet, úgy a kiszabott pénzbüntetés enyhítésére tett indítványt.

A II-V.r. vádlottak védője az általa fenntartott fellebbezést fenntartva csatlakozott védő társa által elmondottakhoz. Álláspontja szerint a vádlottak térfigyelő szolgálatuk ellátása során nem a rendőrségi törvényben meghatározott feladataikat, hanem az önkormányzatokról szóló törvényben írt feladataikat teljesítették, amely ezért nem minősül rendőrségi feladatnak. Alátámasztja mindezt, hogy nem fegyverrel látták el szolgálatukat, nem viseltek szolgálati egyenruhát, és nem is

rendőrségi autóval látták el a tevékenységüket az erre vonatkozó ítéleti megállapítás iratellenes. Felhívta a figyelmet arra, hogy a szolgálatot nyugalmazott rendőr is elláthatta. Álláspontja szerint védenecsei megalapozottan gondolhatták, mindezek alapján, hogy nem rendőri szolgálatot láttak el, ezért büntetőjogi felelősségük megállapítása tévedés miatt is kizárt. Amennyiben a bíróság mégis úgy látná, hogy rendőri szolgálatot láttak el, akkor sem szegték meg kötelezettségüket, mivel a 10/2008. számú rendőrkapitányi intézkedés szerint nem hagyhatják el a monitorfigyelő helyiséget, ezért téves az a megállapítás is, hogy szükség esetén nekik is ki kellett volna vonulniuk riasztás esetén. Álláspontja szerint a kamerák irányítása kötött volt az ülésrendhez, és erre való figyelemmel a 21. kamerát csak I.r. vádlott irányíthatta. Ezért téves a többi vádlott terhére róni, hogy a 21. kamera beállítását nem végezte el. Álláspontja szerint téves az a megállapítás is, mely terhükre rója, hogy a BRFK ügyeletét közvetlenül nem értesítették védenecsei, mivel ez a szolgálati út megkerülését jelentette volna. Nem tudhatták, hogy a szolgálat parancsnoka az I.r. vádlott nem értesítette az intézkedés érdekében a központi ügyeletet. Mindezek alapján II-V.r. vádlottak felmentésére tett indítványt.

A VII.r. és VIII.r. vádlottak védője fellebbezését fenntartva indítványozta a VIII.r. védenecse felmentését. Megismételte írásban is előterjesztett fellebbezésének indokolását, melynek lényege szerint a tárgyaláson kihallgatott 1.sz. tanú arról számolt be, hogy a térfigyelő szolgálatot ellátó rendőrök nem szóltak át védenecének és nem értesítették a riasztásról. Mindezek miatt az ítélet megalapozatlan, amelyet e tanú vallomása alapján ki lehet küszöbölni és a megváltoztatott tényállás alapján védenecét felmenteni kérte. Nem értett egyet az ügyész súlyosításra tett indítványával, védenecse bűnösségének megállapítása esetén a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt. A VII.r. vádlott tekintetében pedig az ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált. Felülbírálata nem terjedt ki az ítéletnek VI.r. vádlottra vonatkozó részére, mivel az ő tekintetében az első fokú ítélet 2012. október 16-án jogerőre emelkedett. Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, nem tévedett, amikor a Be. 287. § (4) bekezdése alapján megismételte az első fokú eljárást az eljáró bíró személyének megváltozása miatt. Teljesítette törvényben előírt oktatási kötelezettségeit.

Az első fokú bíróság a büntetőügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat megvizsgálta és értékelési körébe vonta. A II., IV., V. és VII.r. vádlottak tárgyaláson tettek vallomást, vádlott-társaik vallomását, akik a tárgyaláson éltek mentességi jogukkal az első fokú bíróság törvényesen olvasta fel és tette ezzel azokat a bizonyítás részévé. A vádlottak vitatták felelősségüket, védekezésükkel szemben az első fokú bíróság az általa ismertetett iratokat, illetve tanú vallomásokat fogadta el. Az első fokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, foglalkozott a vádlottak védekezésével és a védők jogi érvelésével. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú bíróság mérlegelési jogkörben megállapított

tényállása megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

Az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az első fokú bíróság ítélete a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint nem iratellenes, az első fokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, tényből további ténybe helyesen következtetett és bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége a logika szabályaival nem ellentétes. Megvizsgálta azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján a vádlottak által ellátott szolgálat jellegére megalapozottan tudott következtetni, illetve az egymásnak ellentmondó bizonyítékokat szintén mérlegelési körébe vonta. A másodfokú bíróság nem értett egyet VIII.r. vádlott védőjének álláspontjával, mely szerint az általa megjelölt tanú vallomása alapján eltérő tényállás megállapításának lenne helye, hiszen VIII.r. vádlott felelősségét vádlott-társainak rá nézve terhelő vallomása alátámasztotta.

A Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalmára figyelemmel a másodfokú bíróság számára nem nyílt meg a bizonyítékok újra mérlegelésének lehetősége, mivel új bizonyíték, vagy tény a másodfokú eljárásban nem merült fel, ilyenre a vádlottak, illetve védők nem hivatkoztak, a VIII.r. vádlott védője is a bizonyítékok eltérő mérlegelésére és ezen keresztül eltérő tényállás megállapítására tett indítványt. Mivel az első fokú bíróság ítélete megalapozott, a másodfokú bíróság sem tartotta szükségesnek hivatalból további bizonyítás lefolytatását, a rendelkezésre álló bizonyítékok pedig nem vezethettek olyan tényállás megállapításához, amely alapján a vádlottak felmentésének lett volna helye.

A vádlottak felmentése érdekében előterjesztett fellebbezés nem alapos.

Az első fokú bíróság az általa megállapított tényállásban okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és részben helyesen állapította meg, hogy I-V.r. vádlottak, illetve VII. és VIII.r. vádlottak súlyosan megszegték szolgálatukra vonatkozó szabályokat, ezért elkövették a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelelességszegés vétségét.

A másodfokú bíróság nem értett egyet I.r., valamint II-V.r. vádlottak védőjének azon álláspontjával, hogy a térfigyelő szolgálat nem minősül ügyeleti szolgálatnak, nem vonatkoznak rá a rendőri szolgálatra előírt szabályok, az lényegében annak alapja egy polgári jogi jogviszony és ezért az ilyen szolgálatot ellátók katonai bűncselekménynek nem lehetnek alanyai.

A védők álláspontjával szemben szilárd bírói gyakorlatként alakult ki, hogy a rendőrök által szabadidejükben szerződés alapján ellátott szolgálatok, köztük a térfigyelő szolgálat is olyan tevékenység, amelyeket bár önként vállalnak, azonban e szolgálatra ugyanazok a szabályok vonatkoznak, mint a többi vezényelt

szolgálatra. Ezt az álláspontot támasztja alá a BH.2003/399. számon közzétett eseti döntés. Hasonló álláspontra jutott a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.102/2008/5. számú ítéletében, melyben hasonló tényállás mellett rögzítette, hogy a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXVI. törvény 100. § (1) bekezdés f) pontja felhatalmazást adott a kormánynak arra, hogy rendeletben szabályozza a rendőrség ellenérték fejében végezhető szolgáltató tevékenységének körét. Ez alapján alkotta meg a kormány a 16/1999. (II. 05.) számú rendeletet, amelynek 6. §-a úgy rendelkezik, hogy a rendőrség részéről a szolgáltatás teljesítésében közreműködő személy tevékenysége szolgálati, köztisztviselő, vagy közalkalmazotti jogviszonyban végzett tevékenységnek minősül, intézkedési kötelezettsége és jogosultsága a jogszabályban meghatározott feltételek bekövetkezése esetén terheli. Rendelkezése alapján nem vitatható, hogy a vádlottak térfigyelő szolgálatuk, illetve vonuló szolgálatuk teljesítésekor hivatásos rendőrként végezték feladataikat. A konkrét szolgálati tevékenységet szabályozó Budapesti VIII. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének 10/2008. számú intézkedésének 37. pont II. alpontja kifejezetten rendelkezik arról, hogy a térfigyelő szolgálat ellátása során a megbízási szerződésben foglaltakon túl az Rtv., a Rendőrség Szolgálati Szabályzata és a Rendőrség Járőr és Őrszolgálati Szabályzata rendelkezéseit is maradéktalanul be kell tartani. Mindezek alapján nem foghatott helyt a védők azon érvelése, hogy a vádlottak megbízási jogviszony keretében látták el feladataikat, és ezért nem követhették el a szolgálatban kötelességzegés vétségét.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a védői okfejtéssel sem, hogy térfigyelő szolgálatot ellátó rendőröknek bűncselekmény észlelése esetén azon kívül, hogy ennek tényét jelzik, egyéb kötelezettségük ne lett volna. A tárgyaláson kihallgatott tanúk ezzel szemben előadták, hogy adott esetben nekik is kötelességük lett volna a helyszínre vonulni, amennyiben a szolgálatban lévő állomány leterheltsége ezt nem tette lehetővé. Figyelemmel arra, hogy a korábban idézettek szerint szolgálatukra vonatkozott a Rendőrségi Törvény, Szolgálati Szabályzat előírásai, bűncselekmény észlelése esetén intézkedési kötelezettségük ugyanúgy fennáll. Helyesen hivatkozott az első fokú bíróság ítéletének 8. oldal utolsó bekezdésében arra, hogy magatartásukkal milyen szabályokat szegtek meg. Ugyanígy helyesen róttá terhükre azt is, hogy a térfigyelő szolgálatot ellátó egyike sem irányította a 21. számú kamerát a riasztás helyszínére.

A VII. r. vádlott ügyeletes tiszthelyettesi, a VIII.r. vádlott pedig gépkocsizó járőrként teljesített szolgálatot, aki VII.r. vádlott pihenője idején helyettesítette ügyeletes tiszthelyettesi szolgálatában. Helyesen állapította meg az első fokú bíróság, hogy amikor riasztáskor tudomást szereztek annak tényéről semmilyen intézkedést nem tettek és nem értesítették a BRFK Központi Ügyeletét sem, szintén megvalósították a szolgálati bűncselekményt.

Az első fokú bíróság azonban részben tévesen minősítette a vádlottak cselekményét az általa megállapított tényállás alapján. Tévedett, amikor II., III. és IV.r. vádlottak tekintetében mellőzte a folytatólágosság megállapítását, annak ellenére, hogy azonos szolgálatuk alatt többször is megszegték szolgálatukra

vonatkozó szabályokat. Míg a VII.r. vádlott vonatkozásában folytatólágosságot látott megállapíthatónak, pedig egy esetben mulasztotta el kötelességének teljesítését. Az előzőekre figyelemmel - helyt adva a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványának - a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet megváltoztatta, a II.r., a III.r., a IV.r. vádlott cselekményét folytatólágosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének minősítette, míg a VII.r. vádlott katonai vétségének minősítéséből a folytatólágosságra utalást mellőzte.

A vádlottakkal szemben kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezéseket a másodfokú bíróság részben alaposnak találta, míg a súlyosítás érdekében bejelentett ügyészi fellebbezést nem tartotta megalapozottnak.

Az első fokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, és nem tévedett, amikor a térfigyelő szolgálat parancsnokával, valamint a vezényelt szolgálatot ellátó VII. és VIII.r. vádlottakkal szemben pénzbüntetést szabott ki. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a velük szemben megállapított pénzbüntetés napi tétel száma megfelelően tükrözi a terhükre rótt bűncselekmény tárgyi súlyát, és az egy napi tétel összege pedig jövedelmi viszonyaikat. A másodfokú bíróság nem tartotta szükségesnek súlyosabb büntetés kiszabását velük szemben, a megállapított pénzbüntetés is alkalmas a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok elérésére.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a térfigyelő szolgálatot ellátó II., III., IV. és V.r. vádlottakkal szemben a pénzbüntetés kiszabása is eltúlzott, az az ítélet belső arányának nem felel meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint velük szemben a legenyhébb intézkedés, a megrovás is elegendő arra, hogy őket a jövőben visszatartsa bűncselekmény elkövetésétől. A terhükre rótt bűncselekmény az elbírálás időpontjában már nem indokolja velük szemben büntetés kiszabását, ezért őket megrovásban részesítette a Btk. 71. §-ában írtaknak megfelelően.

Az első fokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért az ítéletet egyebekben a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva az I., II., III., IV., V., VII. és VIII.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. június 26.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítélete az I.r., a II.r., a III.r., a IV.r., az V.r., a VII.r. és a VIII.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatásokkal jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. június 26.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Iván Erika
bíróügyi ügyintéző